

Generell Informansjon

Lyst til å være med?

Vi søker mannskap, både gutter og jenter. Vi har noen krav, men at du selv tror du er i stand til fungere normalt i en situasjon som er: 1000 km fra land, i en liten båt, mens det blåser, spruter og er kaldt. Du kastes frem og tilbake og alt tøyet ditt er fullt av salt, men du har det greit. Da er det en god begynnelse. Tror du dette er noe for deg så ta kontakt! Dette er ingen ferie koloni! Skal du være med så må du bli en del av felleskapet vårt og gjøre en jobb for at skuta med innhold skal komme trygt til neste destinasjon.

Avreise	Dato	Sted	År
	Søndag. 7 Juli	Kristiansand	2003
	Dato	Sted	År
	01.aug	Lisboa, Portugal	2003
	01.sep	Kanariøyene, Spania	2003
	01.okt	Cap Verde Øyene	2003
	01.nov	Belem, Brasil	2003
	15.des	Bequia, Saint Vincent (Karibien)	2003
	...	Diverse steder i Karibien	
	...	Ikke bestemt	
	01.mar	Beramuda Øygruppen	2004
	10.mar	New York, USA	2004
	01.mai	Kap Farvel, Grønland	2004
	01.jun	Reykjavik, Island	2004
	15.jun	Færeøyene, Danmark	2004
	25.jun	Shetland, Skottland	2004
Hjemkommst	Dato	Sted	År
	01.jul	Kristiansand	2004

Datoene er veldig usikre, men ved nærmere avtale kan alt ordnes. Vi tar forbehold om endringer. Dette er et midlertidig tidsskjema! Kun kjente steder er tatt med, vi vil innom mange andre interssante steder på veien.

Økonomi

Alt vi gjør har sammenheng med prosjektet. Enten vi er på jobb eller er hjemme så planlegges alt ut i fra at prosjektet ikke er billig! Det vil koste noen gryn å være ute i et år. Vi skal ha mat, utstyr, havneavgifter, gebyrer osv. Vi sparer opp meste parten av pengene vi tjener, men vi trenger en god del utstyr før avreise. Spesielt godt seiltøy ser ut til lage en dyp rift i økonomien. Hvis du dere er villige til å støtte oss enten med utstyr eller økonomisk vil vi ha mulighet til å profilere du/dere i mange sammenhenger, hvis dette høres interessant ut: Ta kontakt!! Vi har utarbeidet et detaljert budsjett som vi sender ut ved interesse.

Kontakt informasjon:

Staae Jordan	Ragnar Torkildsen	Paul Andre Knudsen
Skjærbommen 162	Huldertun 18	Bordalen 9A
4639 Kristiansand	4638 Kristiansand	4639 Kristiansand
TLF: 90169170	TLF: 41048447	TLF: 97189310
sjo@hydraulift.no	rto@rozinante.net	pak@rozinante.net
(sjo@rozinante.net)		

website: www.rozinante.net epost: rozinante@rozinante.net konto.nr: 3060.32.66087

Copyright Notice:
The charts used in this publication are reproduced with permission from the Central Intelligence Agency (CIA).
Pictures are reproduced with permission from: Norsk Lufttransport AS, Bjørn Jordan, Tobias Corneliussen
Versjon 1.1.2 Rev: 24.12.2002: Innholdet i denne publikasjonen blir endret fortløpende. Siste versjon er tilgjengelig på rozinante.net

S/Y Rozinante

Nord Atlanteren Rundt

2003/2004

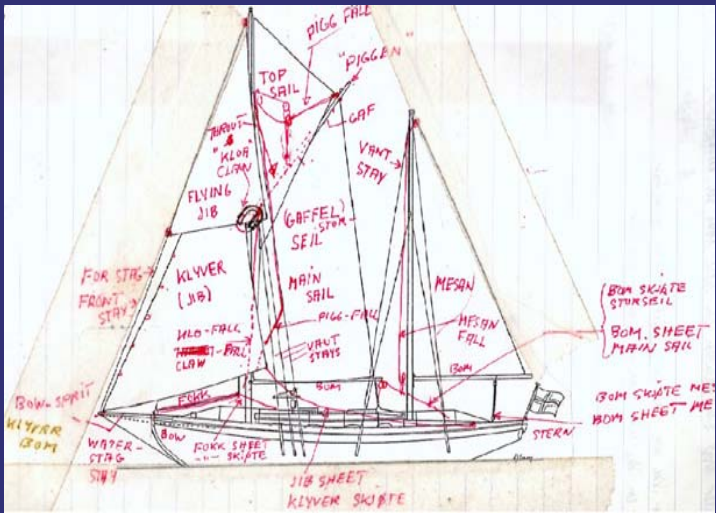

S/Y Rozinante

S/Y Rozinante er en 34 fots seilskøyte bygget ved Randesund Båtbyggeri av Agnar Joacim Bang. Rozinante ble sjøsatt i 1984. I 1992 skiftet Rozinante eier. Rozinante eies nå av familien Jordan/Hornang.

Båten har to master, og er gaffelrigget. Seilgarderoben består av storseil, klyver, fokk, flygende klyver, toppseil, og mesanseil. Noen av seilene er utslitt og må byttes før avreise. Tauverk, sjakler og resten av riggen vil bli nøye overhålt. Stor masten ble byttet på midten av 90 tallet.

Skroget til Rozinante er av plast, men grunnet den spesielle formen var det ikke mulig å støpe båten i en form som er den vanlige metoden. Derfor ble skroget først bygget i 1/2 toms furu, deretter belagt med 3mm plast, 1cm isolerende materiale og til slutt 5 mm plast.

Rozniente er ei skute bygget for havseilas. Skuta er ingen skarpseiler, men tåler mye juling.

I 1997/98 var Rozinante på tur til Karibien.

Bildet over er tatt i Atlanteren på vei fra Bermuda til Azorene våren 1998. Bjørn Jordan (t.v) og Arvid Bentsen.

Mannskap

Navn: Paul Andre Knudsen
Født: 08.08.1982
Sivilstatus: singel

Motto:
Hvorfor gjøre i dag, det man kan gjøre i morgen, eller var det motsatt?

Jeg født en tropesøndag i august i 1982 i Sørlandets hovedstad Kristiansand. Nesten 4 år gammel flyttet jeg med mamma, pappa og lillesøster til Trondheim og ble der til jeg skulle begynne på skolen, 7 år gammel. Med på lasset hjem til Tømmerstø var en ny lillebror og en dialekt som var ødelagt for alltid.

Etter dette har jeg hatt bosted i Sørlandets Perle nummer 1, Tømmerstø. Stedet som blir fornektet 9 av årets 12 måneder, men som en ikke ubetydelig mengde mennesker setter stor pris på i de deilige sommer månedene! Tømmerstø Brygge er jo verdenskjent over hele Norge, og ikke få “kjendiser” er innom i løpet av sommeren, enten fordi de har hytte her eller de stikker innom med båt.

I en alder av 20 år, bor jeg fortsatt hos mammaen min, en grei ordning når jeg skal spare penger. (Hun har forresten meldt seg på som bysse/dekkspike i Karibien, ymter stadig frampå om sin 25 år gamle erfaring fra Atlanteren, men jeg er redd det blir mye “barnepike” ut av det, så NEI takk, mamma, ellers takk!) Penger ja, 4 somre hadde jeg jobb på Hydralift og var innom flere avdelinger, men det siste skoleåret trengte jeg litt mer lommepenger og tok jobb som telefonseiger hos Current, for førerkort og båtførerbevis er jo som kjent ikke gratis. I dag jobber jeg fulltid og vel så det på 1880 Nummeropplysningen, og har noe ekstrajobb i tillegg. Det er den eneste måten det kan bli penger til tur.

Pappa flyttet for en 3 års tid siden et stykke unna, nærmere bestemt til Shanghai-Kina. Og Sommeren 2000 ble det faktisk også en 2 ukers tur til verdens mest folkerike land, i en av verdens største byer – Shanghai, på meg og mine søsken. Dette er også mer eller mindre det jeg har sett av den store verden, ser man bort fra diverse steder i våre nærmeste naboland, Danmark og Sverige. (Ikke et vondt ord om dem!!)

Da jeg ble ferdig med 3 år ØK ADM på Gimle VGS bar det rett i Forsvaret. Avdelingen som hadde meldt sitt ønske om å få ære av å ha Menig Knudsen et år, var Hærens samband på Jørstadmoen i Lillehammer. Her tjente jeg som Produktspesialist innen data, og hadde en tjeneste som ikke kunne passet bedre! Året gikk fort og planen om å ut å seile ble vel dannet et sted på veien.. og grodde helt av seg selv.

Mot slutten av verneplikten så det ikke ut som om det skulle være mulig å få til en snarlig tur som var tenkt. Komme seg avgårde før man “grodde fast” konseptet. Året i Forsvaret gikk vanvittig fort! Da sommeren kom og jeg ble kastet ut av Forsvaret, hadde jeg ikke kommet lengre i tankegangen enn å jobbe som en helt for å spare til tur. Første reserveplan som dannet seg, var at det ikke skadet å ha penger hvis jeg skulle begynne å studere neste år allikevel, jobber dette året uansett jeg. Noe snakk om seiling ble det inimellom men mange ting talte i mot. For å nevne noe; Staales knekte rygg, mangel på penger og en eventuell båt, relativt viktige ting vil mange si. Men Staale, som den brillante mannen han er mistet aldri målet av syne og sammen med sin far og sin mor formet han en plan om at Staale skulle kjøpe seg inn i båten og “låne” den ett år.

Dette fortalte Staale som han gjør med alt nytt, helt uanmeldt over telefonen en vanlig høstdag. Han var selvfølgelig også helt tilfreds med svaret om at jeg VAR MED! Så derfra gikk det veien... Båtlivet var en naturlig del av oppveksten. Det begynte med at familien hadde minst 14 dagers ferie med farmor og farfars båt hver sommer, en Sandvik 33". Vi hadde også overtatt morfars gamle Askeladd med seil, så vi hadde vært rundt på de fleste skjærene i vid omkrets. Familien ønsket seg egen båt, og seilbåt måtte det være, må vite, med soveplass til alle og dekksplass til hunden og så videre. Så kvittet vi oss med campingvogna og Askeladden og kjøpte båt(les: skrog) selv.

Allerede etter en vinter med intensivt arbeid (jeg så på stort sett, men var flink til å holde med de andre med selskap) så var en provisorisk Randø 29", GUM som den ble hetende, (av mormors kjælenavn på mamma, Gull Ungen Min) klar til å hives på vann. Randø 29" er en Colin Archer kopi, og er av typen Breiflabb. Den var også blitt forlenget til rett under 33 fot. For hvert år som gikk, ble båten nærmere ferdig og stadig med nye duppedingser fra Reodor Felgens verksted, les: pappa. En klar tendens var at ting gjort over natten før tur, midlertidige ting, ble værende og mange er der enda!

Før pappa reiste, lovtte han meg at hvis jeg tok båtførerbevis og var ordentlig forsiktig, skulle jeg få låne båten mens han var vekk. Det fikk jeg(faktisk!) tatt og som han lovtte fikk jeg ansvar for båten, med for og ulemper. Første år bar preg av ungdommelige prioriteringer, hvor korte turer med høy musikk og øl ble prioritert. Året etter ble det seilt mye mer som følge av at det var Staale som var nestsjef(sjef?) ombord og ikke min (nå X) kjæreste. Det ble gjennomført en svært vellykket tur til København via Ålborg og innom Skagen på veien hjem. Da var det gjort...! Nå blir det tur, og ikke en hvilken som helst tur heller! Ser ut som jeg skal få utvidet min heller snevre horisont ganske så mye. Blir vel rundt 20 forskjellige land vi skal innom med dertil forskjellige opplevelser og ting å se! Som personlige favoritter ser jeg vanvittig frem til klart blått, og ikke minst VARMT hav å dykke i! For jeg skal, etter bare 5 år med somling og prating rundt emnet, få tatt dykkersertifikat

Dette blir bra tur!!!!
Og ellers er jeg en relativt likandes kar.. =)

S/Y “GUM” i skagen sept. 2002
GUM er 33 fot forlenget breiflabb.
(også kjent som forlenget “Randøy 29 fot”)

Mannskap

Navn: Ragnar Torkildsen
Født: 15.08.1980
Sivilstatus: singel

Motto:
Spis ikke gul snø!

Ragnar kom til verden 15. August 1980. To uker over terminen slapp mamma Elin han endelig ut i vår lille verden. Da Ragnar begynte på Samfundets skole i 1987, var han den sterkeste i klassen! Klassen besto av Ragnar og hans gode kamerat Thor M. 2 år gikk han på den lille skolen på Dvergsnes, som bestod av 7 elever og 1 lærer. De neste 7 årene gikk han på Samfundets skole i Kristiansand. Siden han var så slapp på skolen, fikk han elendige karakterer. Karakterene kvalifiserte akkurat til å komme inn på Grunnkurs mekaniske fag i 1996.(og det sier litt...) VK1 Plate sveis gikk litt bedre, med 14 dager og 70 timer mindre fravær enn førsteåret.

Ragnar begynte sommerjobb hos Aker Maritime Promeco i 1998 og fikk lærlingplass som platearbeider. Han jobbet der frem til Mars 2000, da reiste han til Værnes rekruttskole for å starte sin militærtjeneste. Han søkte seg så til Luftforsvarets skolesenter på Kjevik, hvor han lærte alt som er vits å vite om våpensystemene ombord i jagerflyet F-16. Etter endt kurs, sendte “Uncle Sam” Ragnar til Bodø Hovedflystasjon for å se om han var brukende i praksis og. Det var han nok, for Ragnar fikk to vinkler på skuldrene og ble tillitsmann for soldatene i operasjonsgruppa. Ragnar likte tjenesten så godt, at hadde Kjevik blitt en hovedflystasjon skulle Ragnar vært førstemann til å søke ny jobb!! Ragnar liker Sørlandet litt for godt til å flytte noe plass for en jobb.

Februar 2001 ble han dimmitert og sendt hjem til vakre sør igjen. Han dreiv dank et par uker før han fikk jobb hos Jens Knutsen mekaniske verksted og fikk ta fagbrev som platearbeider med karakteren; Bestått meget godt. Der har han jobbet siden og han trives både på jobb og hjemme, hvor han bor på hybel sammen med kameraten kaptein Staale. Da Ragnar var 7 år, flyttet han fra Tømmerstø til Søm. Han har siden da syklet minst 600 ganger fram og tilbake mellom Søm og Tømmerstø!

Ragnar Elsker Tømmerstø, spesielt om sommeren når sjøen koker av småbåter og jenter i bikini. Båten hans er ei 20 fots sjekte med 5-8 hk Marna motor. Den eier han sammen med sin storebror Edvard. Hans første møte med sjø på alle kanter var sommeren 2000. Seiltur til skagen med Paul, Staale og et par andre kamerater.

Det var strålende sol hele veien, og Ragnar fant ut at det jaggu ikke var så galt med seilbåt. Siden har det blitt et par turer til, med Kuling og sjøsyke og med masse godt humør. Han har lært et par nye ord også, som klyver, storseil og fokk. Han har til og med lært seg å bruke dem litt også! Da Staale begynte å snakke om Langtur, var Ragnar interessert med en gang. Og når det viste seg at det kunne la seg gjøre, bestemte han seg !!

Ja... Jeg vil på tur!! Sa Ragnar...

Ragnar pusser på hagla før harejakta i Okober 2002.

Ragnar sover etter en vakt i Skagerrak. I øyeblikket bildet er tatt blåser det kuling, og grunnen til at Ragnar ikke har tatt av seg seildressen er at det er like blaut i køya, som ute grunnet en defekt ventil!

Rozinante er i meget god teknisk stand. Det spesielle forholdet mellom eiere og båt har ført til at Rozinante har fått en utmerket omsorg opp igjennom årene. Vinteren og våren 2003 vil båten forberedes for turen. Skroget vil ,under vannlinjen ,bli pusset helt ned. Motoren av typen Kubota , er en 24 hester dieselmotor , vil bli overhalt av en profesjonell mekaniker. Det elektriske anlegget vil også bli overhalt.

Treverket er lakkert med en spesiell type lakk av typen Coelan og har hold seg utmerket. Enkelte steder må forsterkes, men lakken holder seg veldig bra.

Men så koster den også mye mer enn “vanlig” lakk.

Rozinante i hjemhavnen Sodfjed, Randesund Kristiansand.

Rozinante står i vinter på land på Stødden i Kristiansand. Det var her Rozinante ble bygd av Agnar Joacim Bang. Rozinante er godt pakket inn og har det bra.

Nord Atlanteren rundt 2003/2004

Rutevalg

Vi har lyst til oppleve noe som ikke alle har gjort tidligere. Ruten er derfor lagt langt utenom de vanlige rutene til langturseilere.

Vi ser spesielt frem til ruten mellom munningen av Amazonas og nordvestover til de Karibiske øyer. På vei mot Norge igjen vil vi seile i farvann og besøke steder seilbåter sjelden er.

Den kontinuerlige røde linjen er ruten vi har valgt. Pilene viser hvilken retning ruta går. De røde stipla strekene er den ruten de fleste velger når de er ute og seiler i et år med de Vest-Indiske øyer som mål.

Vi vil befinne oss i Karibien fra rundt midten av Desember til 1. Mars, før vi legger ruten nordover mot New York. Dette er for å unngå de verste stormene i Nord Atlanteren.

Med ruten vi har planlagt vil vi være innom ca. 20 land. Vi vil få med oss alt fra den tetteste jungel til et av de mest is belagte områder på den nordlige halvkule. Vi vil oppleve intens varme på opp i mot +40 grader til ned i mot 0 grader.

Sikkerhet

Sikkerhet er noe som går foran alt på denne turen. Vi skal ha både skute, mus og mannskap med hjem til Norge i live. Vi har redningsflåte til seks personer, og vil også gå til innkjøp av overlevelsесdrakter til samtlige ombord.

Nødsambandsutstyr er ombord, og vi føler selv vi er nokså forberedt på hva som er viktig i slike situasjoner.

Sikkerhet handler også om ulykker som kan skje ombord. Vi har generell medisinsk kompetanse fra førstehjelpskurs og lignede. Hvis en ulykke oppstår og vi er langt fra hjelp ,er det viktig at vi har de basiskunnskapene og det nødvendige utstyret som skal til.

Kommunikasjon

Vi har med MF/HF/VHF mottakere og sendere, pluss GSM mobiltelefon, og vi vil sannsynligvis gå til innkjøp av en Iridium satellitt telefon for oppdatering av hjemmesiden under turen. Dette er et økonomisk spørsmål, men vi håper å kunne oppdatere siden nesten daglig med tekst. Bilder må vente til vi er i havn og vi finner en Internettforbindelse som er billigere enn de 13 kronene Iridium koster pr. minutt.

Navigasjon

Ruten er på ca 13000 n.m som tilsvarer ca. 24 000 Km. Til sammenligning omkretsen på planeten Tellus, ved ekvator, 40 000 km. Denne distansen skal seiles på et år. Vi vil derfor befinne oss ca. halvparten av dette året på havet. Ruten er planlagt ut fra Navigasjonsforhold på de forskjellige tidspunktene. Vær, vind, strøm og is har alle hatt en innvirkende og avgjørende faktor på valget av ruten.

Vi vil være så langt sør som ekvator, og når vi ankommer Reykjavik vil vi befinne oss på 63 grader nord som er 7000 Km nord for ekvator. 63 grader nord er på breddegrad med Trondheim.

Planlegning

Forbredelsene til prosjektet er veldig viktig. Vi har derfor innhentet informasjon om feks: navigasjon, ruten samt hva vi trenger av Nautiske almenakker, kart, Pilotbøker er kartlagt. Vi jobber derfor aktivt fremover med teoretiske og praktiske forbredelser. I planlegningen prøver vi å se for oss hva som kan være nyttig. Vår blind passasjer Murphy er nok med. Derfor er det viktige at vi tenker på hva som kan gå galt. Går nemlig en ting galt, kan av og til flere ting gå galt.

Hvorfor

Vi har alle ulike grunner til at vi vil gjennomføre dette, men vi mener alle at vi må ut i verden før det er for sent. Sånn helt plutselig sitter vi der med gjeld, hus, kone og barn. Det er sannelig fort gjort!

Alle har drømmer, men fåtallet gjennomfører dem. Vi har sammen funnet ut at, skal vi en gang begynne å gjennomføre drømmene våre. Må vi gjøre det nå. Vi har nå en mulighet som kansje ikke kommer igjen.

Kaptein

Navn: Staale Jordan

Født: 23.01.1980

Sivilstatus: singel

Motto:

Det er “sånt” som skjer!

Det var en trøndersk vinternatt i Januar 1980. Staale fant ut at det var på tide å komme ut i den store verden.Etter tre år i Trondheim snakket Staale flytende trøndersk, men da fant mamma og pappa ut at nå var det på tide å flytte til Sør-Norge. Her ble han tatt vare på av ei snill dame som kom fra Indre Agder. Med pappa fra Oslo, mamma fra Kristiansand og mormor fra Dovrefjell, og morfar fra Telemark, ble det utviklet en ny dialekt i kongeriket Norge.

Siste året før skolen bar det i barnehage, her var det mange andre barn av begge kjønn. Jentene var de som var mest interessante. Det førte til at de andre guttene mobbet ham, men det var bare å ta igjen. Første årene bodde familien på Fagerholt, men da det i 1990 ble bestemt at nå skulle huset selges og båt kjøpes. flyttet familien til Sodefjed. Sodefjed ligger helt i utkanten av Kristiansand kommune ved Kvåsefjorden i Randesund ,ytterst i “havgabets”. Her vokste Staale opp sammen med noen få andre mennesker på sin egen alder. I sommerhalvåret ble tiden fylt med dykking, seiling og båtliv. I vinterhalvåret ble tiden brukt til hyttebygging i skogen og datamaskiner.

Livet gikk sin gang og høsten 1995 begynte han å jobbe med å reparere datamaskiner i en lokal databutikk. Mye av tiden ble brukt til jobb og andre ting som unge “voksne” driver med. De første årene før Staale ble for “gammel” og tøff var familien hver sommer på tur i Rozinante. Turer til Danmark, Sverige, Shetland, Orkenøyene ble gjennomført. Turen til Shetland ble tøff nok da det bare var tre personer ombord. Staale var 13 år. Pappa måtte også ha søvn så Staale ble satt til rors, med beskjed om å rope hvis det var noe som ikke stemte. Her ute i Nordsjøen satt han alene godt bundet fast, og i dag er dette en opplevelse Staale setter veldig stor pris på. Det var på denne turen grunnlaget ble laget.

Etter at Staale hadde fullført et år på Videregående Allmennfag , reiste pappa ut for å seile i et år, og det ville Staale være med på. Dette var i 1997. Sommerjobben hos Hydralift ble straks utvidet til å gjelde frem til Desember. I Desember reiste mamma, Staale og Stig, lillebror, til Barbados for å møte pappa. Her var familien samlet for første gang på lenge. Det var en opplevelse på både godt og vondt. Staale hadde vokst fra familien som mange ungdommer gjør i denne alderen. 18 årsdagen ble feiret på sjøen mellom øyene St.Vincent og Saint Lucia. I slutten av Januar reiste mamma og Stig hjem. Da kom kjæresten Monica på besøk, og de hadde det veldig fint sammen. Da det nærmet seg slutten på oppholdet til Monica, ble det vanskelig. Staale bestemte seg, endret billett og reiste hjem sammen med Monica dagen etterpå. Dette var kanskje ikke det lureste å gjøre, men Staale var ung og forelsket, og da gjør man ofte dumme ting. Staale satt på flyet på vei over Atlanterhavet og på Heathrow ringte han Hydralift og lurte på om det var noen mulighet for en tidlig sommerjobb.

Sommerjobben ble på høsten utvidet til å være en deltidsjobb. Staale begynte i andre klasse på Videregående. Utover vinteren og høsten ble deltidsjobben gjort om til fulltidsjobb og skolen ble gjort om fra skole til deltidsskole. Vel og merke kun i hodet til Staale. For jobben var fremdeles en deltidsjobb og skolen en fulltids skole. I praksis ble det ikke slik. Staale var dobbelt så mye på jobb som på skolen.

De to neste årene var en blanding av jobb, skole og en stor porsjon “vasing”,(sørlandsk for tull& tøys) Staale gikk ut av videregående med det største fraværet i skolens historie. Klasseforstanderen gjorde en kjempejobb på karaktermøtene, og dermed ble det slik at Staale fikk karakter i alle fag utenom et. Staale fikk derfor ikke studiekompetanse og begynte å jobbe i et IT firma. Når Staale fyller 23 får han studiekompetanse, da han har fem års arbeidserfaring, men noen skolegang blir det ikke dette året heller. Sommeren 2000 var Paul, Staale og Ragnar med flere på seiltur til Skagen med S/Y “GUM”. Siden har det blitt mange turer til Skagen. Sommeren 2001 seilte vi gjennom Limfjorden, sydover mot København og hjem til Norge igjen.

I løpet av denne turen bestemte Staale seg for å krysse Skagerrak fra Kristiansand til Hirtshals i den 9 fots store VG jolla familien hadde hatt siden 1986. Rozinante var med som følgebåt og turen var vellykket. Etter 20 timer krabbet en utmattet Staale i land.

Sommeren/Våren 2002 var preget av mange opplevelser på godt og vondt. I Mai seilte Staale 1200 n.m. alene mellom Kristiansand, Skagen, Göteborg, Hanstholm og Hirtshals i en 33 fots seilbåt, GUM, men VG jolla fikk også sin siste tur denne sommeren:

26. Juni 2002 la jeg ut i VG-Jolla i mye vind. VG-Jolla sprakk etter en kullseiling og begynte å ta inn vann. Båten begynte å synke og jeg skjønnte at dette gikk den gale veien. Etter nøye vurdering av situasjonen skjønnte jeg at jeg trengte hjelp. Den medbrakte “vanntette” VHF’en var ikke lenger vanntett og derfor ubrukelig. Etter enda flere vurderinger bestemte jeg meg for å sende opp nødraketter. Ventetiden på havet ble lang. Takket være en tørrdrakt fikk jeg aldri panikk. Det ble aldri kaldt, men de tre timene i vannet var en enorm psykisk påkjenning. Tanker raser fort i slike situasjoner. For å la være å tenke , sang jeg høyt for meg selv. Men tankene kom allikevel og mitt største ønske var å kunne fortelle dem som betyr noe for meg at jeg hadde det bra. Følelsen jeg fikk da jeg observerte et helikopter som fløy frem og tilbake over havoverflaten kan vanskelig beskrives. Etter en halvtime med et helikopter hengende over kom Losbåten fra Kristiansand og heiste meg opp 10. nm ute i Skagerrak. To timer senere satt jeg sammen med gode venner og feiret for meg selv at jeg ikke hadde omkommet der ute på havet, for det hadde vært ganske så nære på. I ettertid vil jeg si at det som skjedde, fikk meg til å sette veldig stor pris på det livet jeg har.

MEN: Ti dager etter ulykken, skjedde det en ny. Under Quart Festivalen, etter en fuktig kveld med konsert og en tur på byen klatret Staale opp i et tre og datt ned. En ryggvirvel, (Lumbago virvel 1) ble knust i tre biter. Legene åpnet opp, skrudde inn plater og bolter av titan. Det var et stygt brudd og kunne gått mye verre. Staale kjempet igjen, og 6 dager etter bruddet bar det ut med permisjon fra sykehuset for å spise Pizza på Tømmerstø brygge. Sykehuset i Juli er definitivt ikke stedet å være, men Staale ble der helt frem til August. Totalt ble det 4 uker på sykehus med fysioterapi. Etter hvert mente alle at nå var det på tide å sende Staale hjem. Hydralift var igjen villig til å ta i mot en skadet Staale. I løpet av høsten ble det lagt en plan i familien. En dag i oktober ble avgjørelsen tatt. Staale skal ut på tur!

Treet!

VG-Jolla - Version 2

Staale, VG-Jolla, LOS 113, LN-OLA i aksjon

Men tross alle ulykkene lever Staale og har det bra. Med nye mål innen rekkevidde er livet som en glad laks.